

Damunt del túnel de Viella s'alça una petita cresta. Només vam trobar una referència en la magistral guia *Pallars-Aran* de l'any 1971 dels mestres Mª Antònia Simó i Agustí Jolí que ens van tornar a demostrar que les guies clàssiques són més complertes que moltes de les actuals fetes en 4 dies. Aquestes línies volen ser un reconeixem de la seva valuosa tasca. Ens assenyalen que és un marc ideal per a "iniciar-se amb el contacte amb la roca". Aquesta frase va ser el repte que ens va llançar a la descoberta d'aquesta raconada. L'entorn és meravellós amb la sensacional vista del Tuc de la Tallada o Feixant i les muntanyes que envolten l'Aneto.

Descripció de la via:

En arribar al primer contrafort de la cresta ens anem a buscar-lo. Podríem pujar per una canal d'herba que va a l'esquerra fins al mateix Tuc de Montoriet. Agafem les primeres roques una mica per l'esquerra de l'agulla inicial. Són uns 10 metres de II grau i que davalla un parell de metres (II sup) fins una petita bretxa.

La següent tirada és la més interessant. Davant nostre hi ha un mur que evitem per sota i anant a buscar una canal que va per darrera i que des de la reunió no arribem a veure. Són 30 metres amb passos de III inf. La canal ens duu fins a la carena cimbal i anem a l'ensemble fins al Tuc de Montoriet (45 min. – 2477 m.).

Seguim per la carena amb alguns blocs que superem. Trobem un que ens requereix posar una mica de cura en baixar-lo (III sup) encara que el podem vorejar baixant un parell de metres per l'esquerra.

Davant nostre hi ha la baixada a una bretxa (2456 m.) que és un pel compromesa i cal muntar una reunió (III inf. – 12 metres).

Des de la bretxa es pot abandonar la cresta per una canal herbosa.

Pugem al Tuc de Montoliu (2492 m.) superant dos passos de II sup. El descens del Tuc es fa per una aresta aèria i seguidament contornejant un darrer contrafort per l'esquerra que sense ésser difícil sí que exigeix atenció.

Descens:

Anem a buscar el camí al Port de Viella (10 min.). En arribar a aquest indret ens hem de plantejar baixar pel camí de pujada, o bé - i preferible - anar al Tuc de Sarraera i baixar per la vall del Redon fent circuit. Anem a l'esquerra.

14 min. Port de Viella (2443 m.) que constitueix la partió d'aigües la conca de la Noguera Ribagorçana (sud) amb la vall de la Garona (nord). Trobem un altre niu de metralladora encarat cap a la vall d'Aran. Ens encarem amunt per la dreta.

38 min. Tuc de Sarraera o del Port de Viella (2606 m.) amb una espectacular visió sobre les muntanyes dels contorns. A ponent destaca el pic de la Tallada o Feixant que cau a pic sobre la vall del Mulleres, el Tuc de Mulleres, el pic d'Aneto amb l'estol de tres mils que l'envolten, el Tuc de la Foradada. Al nord, trobem al vall d'Aran amb muntanyes com el Tuc de Montoliu, el Mauberme, el Montvalier. A llevant destaca el Montardo i els pics dels Bessiberris.

En el mateix cim hi ha una caseta d'una antiga instal·lació que ens pot servir com a refugi provisional i molt precari. Baixem per una aresta herbosa cap a llevant. A la dreta tenim un tall sobre l'estany de Redon i anem en un primer moment per l'aresta.

54 min. Travessem dos marges de pedra (2466 m.) que tanquen el pas per la carena. Podria tenir una funció defensiva de la línia Gutierrez o sols ser una separació pel bestiar. En arribar en aquest punt abandonem l'aresta per prendre un corriol amb fites a mà dreta i anem davallant cap a l'estany per un coster herbós.

1 h. 08 min. Arribem a una esplanada i enlloc de continuar baixant a tocar l'aigua anem seguint les fites que van planejant en un primer moment.

1 h. 25 min. Arribem a la sortida de l'estany de Redon o Rodó (2245 m.). A sobre hi ha un barracó blanc de la Universitat que des de fa anys es dedica a estudiar les dades de l'estany.

Prenem un camí que baixa seguint en un primer moment el curs del rierol que surt del llac. Després l'abandonarem per iniciar un llarg flanqueig a l'esquerra que contorneja la muntanya.

1 h. 43 min. Per l'esquerra s'incorpora el sender que baixa de l'estany de Rius que es troba damunt nostre. Continuem descendint per un ample camí. Després dels Marrecs dera Escalera el sender davalla decididament cap al fons de la vall de Conangles.

2 h. 25 min. Pla de Conangles envoltat de faigs.

2 h. 35 min. Sortim a una pista que seguim a l'esquerra.

2 h. 42 min. Abandonem el camí carreter per prendre un corriol que surt a l'esquerra.

2 h. 51 min. Bifurcació de camins. Anem a la dreta. El trencall de l'esquerra baixa cap al refugi de Conangles.

2 h. 55 min. Arribem a l'Hospital de Viella o de Sant Nicolau (1628 m.) on hem iniciat la travessia.

Aproximació:

Sortim de l'hospital de Viella o de Sant Nicolau (1628 m.), situat damunt del túnel de Viella.

Prenem una pista que s'endinsa elevat cap a la vall de Mulleres. Pal indicatiu.

12 min. Deixem el camí carreter i prenem un sender ben senyalitzat per enfilarnos per la dreta.

45 min. Travessem el torrent i pugem per la vora d'un rierol.

55 min. A la dreta observem 3 entrades a unes antigues mines que poden servir de refugi precari. Per sobre destaca el perfil de la cresta de Montoriet.

1 h. 10 min. Passem per la vora d'un niu de metralladores camuflat per un munt de rocs (2242 m.). El sender ha fet una marrada a l'esquerra i ara fem un gir a la dret dibuixant una gran marrada per guanyar desnivell.

1 h. 15 min. Deixem a l'esquerra el port Vell o de Toro (2283 m.) que queda uns metres per damunt nostre i no arribem a intuir-lo. Malgrat ser més baix que el port de Viella no s'utilitzava perquè en el vessant nord és molt vertical. A principi del segle passat en Juli Soler i Santaló ens explicà com va trobar els cossos morts d'una parella de recent casats de la vall de Boi que es van entestar en travessar el Port per anar a cercar treball i diners a la veïna França. Els va sorprendre les primeres nevades tardorals i sabien que fins la propera primavera no podrien creuar el Port. La tempesta de neu els va sorprendre i van perdre el camí i es van abocar pel port Vell. Sis mesos després els va trobar en Juli Soler i Santaló que s'aventurava a travessar el Port que havia estat tancat tot l'hivern. No era un fet ocasional. Tot sovint havia tragèdies de viatgers morts en l'aventura.

En la collada hi ha també un niu de metralladores que protegia el pas. Seguim el camí cap al port de Viella.

1 h. 22 min. Abandonem el sender i anem pujant per l'esquerra evitant les tarteres i enfilant-nos cap a la cresta que queda damunt nostre.

1 h. 37 min. Arribem al peu de la cresta de Montoriet (també hem vist escrit Montoliet). Podríem continuar per una canal herbosa que ens duria fins al tuc però preferim prendre contacte amb la roca.

FITXA TÈCNICA:

Comarca: Alta Ribagorça

Dificultat: III inf

Temps d'escalada: 1 h 30 min.

Temps d'aproximació: 1 h 37 min.

Temps de descens: 2 h 55 min.

Material: Corda de 40 metres, bagues.

Època recomanable: Des de finals de la primavera fins a la tardor. En començar l'escalada el sol no toca la via.

Tipus de roca: Granit prou franc encara que hi ha pedra descomposta i en algun indret recobert de molsa.

Centre Excursionista de Lleida

Comerç, 25 de Lleida (de dilluns a divendres, de les 19'30h. a les 22h.)

Telèfon: 973-242329 - Fax: 973-234497

Correu.e: cel@cel.cat Web: www.cel.cat